Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

15 päivänä kesäkuuta 2017*

Ennakkoratkaisupyyntö — Polkumyynti — Asetus (EY) N:o 1472/2006 — Kiinasta ja Vietnamista peräisin olevien tiettyjen sellaisten jalkineiden tuonti, joiden päälliset ovat nahkaa — Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1294/2009 pätevyys — Päätökseen tulevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden uudelleentarkastelumenettely — Etuyhteydettömät tuojat — Otanta — Euroopan unionin etu

Asiassa C-349/16,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Brysselin hollanninkielinen alioikeus, Belgia) on esittänyt 3.6.2016 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 24.6.2016, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

T.KUP SAS

vastaan

Belgian valtio,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras (esittelevä tuomari) sekä tuomarit M. Safjan ja D. Šváby,

julkisasiamies: M. Szpunar,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— T.KUP SAS, edustajinaan A. Tallon ja D. Geernaert, advocaten,

— Belgian hallitus, asiamiehinään C. Pochet ja M. Jacobs,

— Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään H. Marcos Fraile, avustajanaan N. Tuominen, avocată,

— Euroopan komissio, asiamiehinään J.-F. Brakeland ja T. Maxian Rusche,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee Vietnamista ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, tuonnissa käyttöön otettavasta lopullisesta polkumyyntitullista, sellaisena kuin se on laajennettuna koskemaan Macaon erityishallintoalueelta lähetettyjen tiettyjen jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Macaon erityishallintoalue, neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun seurauksena 22.12.2009 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1294/2009 (EUVL 2009, L 352, s. 1) pätevyyttä polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 8.3.2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 461/2004 (EUVL 2004, L 77, s. 12) (jäljempänä polkumyyntiä koskeva perusasetus), 2 artiklan, 3 artiklan, 11 artiklan 2, 5 ja 9 kohdan, 17 artiklan 1 kohdan ja 21 artiklan kannalta.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat T.KUP SAS ja Belgian valtio ja jossa on kyse tämän Kiinasta ja Vietnamista peräisin olevien jalkineiden tuonnista maksamien polkumyyntitullien palauttamisesta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 6 artiklan 8 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Asianomaisten osapuolten toimittamien tietojen, joiden perusteella päätelmät tehdään, paikkansapitävyys on tutkittava niin hyvin kuin mahdollista, paitsi 18 artiklassa vahvistetuissa olosuhteissa.”

4 Tämän asetuksen 11 artiklassa säädetään seuraavaa:

”_ _

2. Polkumyyntitoimenpiteen voimassaolo päättyy viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen tai viisi vuotta sen päivän jälkeen, jona viimeisimmän polkumyyntiä ja vahinkoa koskevan tarkastelun päätelmä tehtiin, ellei tarkastelussa todeta, että toimenpiteen voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen. Tarkastelu tehdään joko komission aloitteesta tai yhteisön tuottajien tekemästä tai niiden puolesta tehdystä valituksesta, ja toimenpide on voimassa tarkastelun tuloksia odotettaessa.

Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä tarkastellaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita polkumyynnin ja vahingon toistumisen tai jatkumisen todennäköisyydestä toimenpiteen päättyessä. Tätä todennäköisyyttä voidaan tukea esimerkiksi todisteilla polkumyynnin ja vahingon jatkumisesta tai todisteilla siitä, että vahingon poistuminen johtuu kokonaan tai osittain toimenpiteiden olemassaolosta, tai todisteilla siitä, että viejien tilanne tai markkinaolosuhteet ovat sellaiset, että ne osoittavat uuden vahingollisen polkumyyntikäytännön todennäköisyyttä.

Tämän kohdan mukaisesti suoritettujen tutkimusten yhteydessä viejillä, tuojilla, viejämaiden edustajilla ja yhteisön tuottajilla on mahdollisuus täydentää tarkastelupyynnössä esitettyjä väitteitä, ottaa kantaa niihin tai kumota ne, ja päätelmissä otetaan huomioon kaikki olennaiset ja asianmukaisesti asiakirjoilla osoitetut todisteet, jotka liittyvät kysymykseen siitä, jatkuisivatko polkumyynti ja vahinko toimenpiteiden päättymisen vuoksi tai alkaisivatko ne uudelleen tästä syystä.

Toimenpiteen voimassaolon tulevasta päättymisestä julkaistaan ilmoitus Euroopan [unionin] virallisessa lehdessä asianmukaisena päivänä tämän kohdan mukaisten toimenpiteiden soveltamisajanjakson viimeisen vuoden kuluessa. Ilmoituksen jälkeen yhteisön tuottajat voivat esittää tarkastelupyynnön toisen alakohdan mukaisesti viimeistään kolme kuukautta ennen viisivuotisjakson loppua. Lisäksi on julkaistava ilmoitus tämän kohdan mukaisten toimenpiteiden voimassaolon tosiasiallisesta päättymisestä.

– –

5. Tämän asetuksen asianmukaisia säännöksiä, jotka koskevat tutkimusmenettelyjä ja tutkimuksen suorittamista, lukuun ottamatta niitä, jotka koskevat määräaikoja, sovelletaan kaikkiin tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti suoritettaviin tarkasteluihin. Tarkastelut, jotka suoritetaan 2 ja 3 kohdan mukaisesti, on suoritettava nopeasti ja saatettava tavallisesti päätökseen 12 kuukauden kuluessa tarkastelun vireillepanopäivästä. Nämä 2 ja 3 kohdan mukaisesti suoritettavat tarkastelut on joka tapauksessa aina saatettava päätökseen 15 kuukauden kuluessa vireillepanosta. Tarkastelut, jotka suoritetaan 4 kohdan mukaisesti, on aina saatettava päätökseen yhdeksän kuukauden kuluessa vireillepanopäivästä. Jos 2 kohdan mukaisesti suoritettava tarkastelu pannaan vireille samaan aikaan kun samassa menettelyssä on vireillä 3 kohdan mukainen tarkastelu, kyseinen 3 kohdan mukainen tarkastelu on saatettava päätökseen samassa edellä säädetyssä määräajassa kuin 2 kohdan mukainen tarkastelu.

Komissio tekee neuvostolle toimintaehdotuksen viimeistään kuukautta ennen edellä tarkoitettujen määräaikojen päättymistä.

Jos tutkimusta ei ole saatettu päätökseen edellä tarkoitetuissa määräajoissa,

— toimenpiteiden voimassaolo päättyy, kun kyse on tämän artiklan 2 kohdan mukaisista tutkimuksista,

— toimenpiteiden voimassaolo päättyy, kun tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaiset tutkimukset on suoritettu rinnakkain, jos joko 2 kohdan nojalla suoritettava tutkimus on aloitettu samanaikaisesti kuin 3 kohdan nojalla suoritettava tarkastelu on samassa menettelyssä vireillä tai tällaiset tarkastelut on aloitettu samanaikaisesti, tai

— ne pysyvät muuttumattomina, kun kyse on tämän artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisista tutkimuksista.

Toimenpiteiden voimassaolon tosiasiallisesta päättymisestä tai niiden voimassa pitämisestä tämän kohdan mukaisesti julkaistaan ilmoitus Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

– –

9. Sillä edellytyksellä, että olosuhteet eivät ole muuttuneet, komissio soveltaa kaikissa tämän artiklan mukaisten tarkastelu- tai palautusmenettelyjen yhteydessä tehdyissä tutkimuksissa samaa menetelmää kuin tullin käyttöön ottamiseen johtaneessa tutkimuksessa 2 artikla ja erityisesti sen 11 ja 12 kohta sekä 17 artikla huomioon ottaen.

– –”

5 Mainitun asetuksen 17 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos valituksen tekijöiden, viejien tai tuojien, tuotetyyppien tai liiketoimintojen määrä on huomattava, tutkimus voidaan rajoittaa kohtuulliseen määrään osapuolia, tuotteita tai liiketoimintoja käyttämällä tilastollisesti edustavia otoksia valinnan tekemisen ajankohtana käytettävissä olevien tietojen perusteella tai tuotannon, myynnin ja viennin suurimpaan mahdolliseen määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, ottaen huomioon käytettävissä oleva aika.”

6 Saman asetuksen 21 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jotta voitaisiin määrittää, onko toimenpiteiden toteuttaminen yhteisön edun mukaista, kaikkia etuja olisi arvioitava kokonaisuutena, mukaan lukien yhteisön tuotannonalan sekä käyttäjien ja kuluttajien edut, ja tällainen määritys voidaan tehdä ainoastaan, jos kaikilla osapuolilla on ollut tilaisuus esittää näkökantansa 2 kohdan mukaisesti. Tässä tarkastelussa kiinnitetään erityistä huomiota tarpeeseen poistaa vahingollisen polkumyynnin vinouttavat vaikutukset ja palauttaa tehokas kilpailu. Polkumyynnin ja vahingon perusteella vahvistettuja toimenpiteitä ei voida soveltaa, jos viranomaiset kaikki toimitetut tiedot huomioon ottaen voivat selkeästi päätellä, että näiden toimenpiteiden soveltaminen ei ole yhteisön edun mukaista.

2. Jotta viranomaisilla olisi luotettava perusta kaikkien näkökantojen ja tietojen huomioon ottamiseksi, kun ne päättävät, onko toimenpiteiden käyttöön ottaminen yhteisön etujen mukaista, valituksen tekijät, tuojat ja niitä edustavat yhdistykset ja käyttäjiä ja kuluttajia edustavat järjestöt voivat ilmoittautua ja toimittaa tiedot komissiolle polkumyyntitutkimuksen vireillepanoilmoituksessa vahvistetussa määräajassa. Nämä tiedot tai asianmukaiset yhteenvedot niistä toimitetaan muille tässä artiklassa mainituille osapuolille, joilla on oikeus vastata niihin.

3. Edellä 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat pyytää tulla kuulluiksi. Pyynnöt hyväksytään, jos ne esitetään kirjallisesti 2 kohdassa vahvistetussa määräajassa ja jos niissä mainitaan yhteisön edun osalta erityiset syyt kuulemiseen.

4. Edellä 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat esittää huomautuksia käyttöön otettujen väliaikaisten tullien soveltamisesta. Jotta huomautukset otettaisiin huomioon, ne on toimitettava kuukauden kuluessa toimenpiteiden soveltamisesta, ja ne on, mahdollisesti asianmukaisina yhteenvetoina, asetettava niiden muiden osapuolten saataville, joilla on oikeus vastata niihin.

5. Komissio tarkastelee kaikkia sille asianmukaisesti toimitettuja tietoja ja päättää, missä määrin ne ovat edustavia; tämän tarkastelun tulokset sekä lausunto näiden tietojen oikeutuksesta toimitetaan neuvoa-antavalle komitealle. Komission on tasapainoisesti otettava huomioon komiteassa esitetyt näkökannat kaikissa 9 artiklan mukaisesti tehdyissä ehdotuksissa.

6. Edellä 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat pyytää, että niille tiedotetaan tosiasioista ja huomioista, joihin lopulliset päätökset todennäköisesti perustuvat. Nämä tiedot toimitetaan mahdollisimman suuressa laajuudessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission tai neuvoston minkä tahansa myöhemmin tekemän päätöksen soveltamista.

7. Tiedot otetaan huomioon ainoastaan, jos niiden pätevyydestä on olemassa tosiasiallisia todisteita.”

7 Asetuksen N:o 1294/2009 johdanto-osan 12, 13, 34–38, 489, 490 ja 502 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(12) Koska tutkimuksessa oli osallisena suuri määrä vientiä harjoittavia tuottajia asianomaisissa maissa, unionin tuottajia ja tuojia, vireillepanoilmoituksessa esitettiin [polkumyyntiä koskevan] perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti otantamenetelmän käyttöä.

(13) Pystyäkseen päättämään otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valitsemaan otoksen komissio pyysi vientiä harjoittavia tuottajia ja niiden edustajia, unionin tuottajia ja tuojia ilmoittautumaan ja toimittamaan sille vireillepanoilmoituksessa pyydetyt tiedot.

– –

(34) Käytettävissä olleiden tietojen perusteella otettiin yhteyttä 139 tuojaan. Otantalomakkeeseen saatiin vastauksia 22 etuyhteydettömältä tuojalta, joista 21 suostui osallistumaan otokseen. Toimitettujen tietojen mukaan näiden 21 tuojan osuus tarkasteltavana olevan tuotteen [Kiinan kansantasavallasta] tulevasta tuonnista oli 12 prosenttia ja Vietnamista peräisin olevasta tuonnista 40 prosenttia ([tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson] aikana).

(35) Viiden suurimman tuojan (Adidas, Clarks, Nike, Puma, ja Timberland) osuus tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnista oli noin 18 prosenttia, ja ne kaikki ilmoittivat merkittävää tuontia molemmista maista. Sen vuoksi katsottiin, että näistä viidestä yrityksestä koostuva otos olisi [polkumyyntiä koskevan] perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti edustava tuonnin määrän osalta.

(36) Lisäksi valittiin kolme muuta tuojaa, jotta tuojien maantieteellinen jakauma ja tuotujen jalkinelajien erot voitaisiin ottaa paremmin huomioon. Otoskyselyyn saatujen vastausten perusteella vaikuttaa siltä, että monet vastanneista tuojista toimivat erittäin paljon pienemmässä mittakaavassa määrän suhteen ja tuovat vähemmän tunnettuja/muodikkaita kenkämerkkejä tai arvokkaampia kenkiä. Näiden pienempien tuojien liiketoimintamallit ja tuotesegmentit, joilla ne kävivät kauppaa, vaikuttivat eroavan suurimmista tuojista, ja niiden osuus tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnista on yhteensä merkittävä. Sen vuoksi pidettiin tärkeänä, että myös nämä tuojat ovat edustettuina, koska niiden taloudellinen tilanne saattaa olla erilainen kuin 35 kappaleessa mainittujen suurien tuojien.

(37) Tällä perusteella valittiin kahdeksan tuojan otos, jossa on mukana viisi suurinta ja kolme pienempää tuojaa. Niiden osuus [Kiinan kansantasavallasta] tulevasta tuonnista oli noin 10 prosenttia ja Vietnamista tulevasta tuonnista noin 34 prosenttia.

(38) Kaikille yhteistyössä toimineille tuojille, jotka olivat ilmoittaneet halukkuudestaan yhteistyöhön, annettiin mahdollisuus kommentoida otoksen valintaa. Otokseen valituille yrityksille lähetettiin täytettäviksi kyselylomakkeet. Otokseen valituista tuojista seitsemän palautti lomakkeen annetussa määräajassa. Koska kahdeksas otokseen valittu tuoja ei toiminut yhteistyössä, se oli jätettävä otoksen ulkopuolelle.

– –

(489) Toisaalta polkumyyntitullien vaikutus vuoden 2006 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä tuojiin, vähittäismyyjiin/jakelijoihin ja kuluttajiin ei ollut suhteeton. Jos toimenpiteiden voimassaoloa jatketaan ja oletetaan, että kuluttajien kysyntä heikkenee edelleen talouskriisin seurauksena, polkumyyntitullien vaikutus kaikkiin toimijoihin on kaiken todennäköisyyden mukaan aiempaa suurempi. Kun kuitenkin otetaan huomioon tuojien yleisesti hyvä tilanne ja osoitettu joustavuus sekä vähittäismyyjien/jakelijoiden, jotka pystyvät vaihtelemaan tuotevalikoimaansa merkittävästi, yleisesti vahva markkina-asema, voidaan olettaa, että nämä toimijat eivät kärsi suhteettomasti lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä. Kuluttajahintojen ei havaittu nousevan merkittävästi polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton seurauksena, ja kun otetaan huomioon tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeisen analyysin tulokset, ei ole myöskään viitteitä siitä, että kuluttajahinnat nousisivat suhteettomasti jatkossakaan.

(490) Päätelmänä voidaan todeta, että tarkastelua koskevassa tutkimuksessa ei tullut esiin mitään pakottavia syitä, miksi polkumyyntitoimenpiteitä ei pitäisi jatkaa.

– –

(502) Väitettiin, että toimenpiteiden lakkauttamisen mahdollisia etuja koskevaa analyysiä ei ole tehty. Polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 21 artiklan mukaan on analysoitava, onko pakottavia syitä olla ottamatta polkumyyntitoimenpiteitä käyttöön. Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun puitteissa tämä tarkoittaa sitä, että on arvioitava, onko pakottavia syitä olla pitämättä toimenpiteitä voimassa, eli on kartoitettava toimenpiteiden jatkamisen negatiiviset vaikutukset, joita on punnittava suhteessa unionin tuotannonalalle koituviin etuihin, jotta voidaan arvioida, ovatko negatiiviset vaikutukset kohtuuttomat. Näin ollen oikeudelliselta kannalta vastakkaista skenaariota eli toimenpiteiden raukeamista täytyisi analysoida vain, jos on erityisiä viitteitä siitä, että se aiheuttaisi kohtuutonta rasitetta tuojille, vähittäismyyjille tai kuluttajille. Tällaisia viitteitä ei havaittu. Esimerkin vuoksi voidaan kuitenkin todeta seuraavaa tuojiin, vähittäismyyjiin ja kuluttajiin kohdistuvista vaikutuksista, jos toimenpiteiden annetaan raueta. Tuojien osalta tutkimuksessa kävi ilmi, että osan niiden kannattavuuden menetyksestä vuoden 2005 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä voidaan katsoa johtuvan maksetuista polkumyyntitulleista. Jos toimenpiteiden annetaan raueta ja kaikki muut kustannukset pysyvät vakaina, nämä kustannukset häviävät ja voitot voivat nousta korkeammalle tasolle kuin noin 20 prosenttia, joka havaittiin tutkimuksen aikana. Vähittäismyyjien osalta tapauskansiossa olevien tietojen perusteella on epäselvää, saisivatko ne etua toimenpiteiden lakkauttamisesta, sillä otokseen valitut tuojat eivät aina mukauttaneet vähittäismyyntihintojaan vaikka tuontihinnat putosivat, kuten näkyy tuontihintojen laskennallisen keskiarvon ja jälleenmyyntihintojen laskennallisen keskiarvon vertailusta vuoden 2007 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä.

Kuluttajiin kohdistuvien vaikutusten osalta on vieläkin epätodennäköisempää, että toimenpiteiden päättäminen johtaisi hintojen laskuun, kun otetaan huomioon, että vähittäismyyntihinnat pysyttelivät enimmäkseen vakaalla tasolla tuonnin tasolla tapahtuneista hinnan muutoksista huolimatta vuoden 2005 ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson välillä. Ei ole myöskään todennäköistä, että kuluttajat saisivat etua kasvaneen valinnanvaran kautta, sillä tapauskansiossa ei ole mitään näyttöä siitä, että polkumyyntitullin käyttöönotto olisi vaikuttanut kuluttajien valinnanvaraan. Millään edellä esitetyllä ei kuitenkaan ole vaikutusta yleisiin päätelmiin, joiden mukaan ei ole pakottavia syitä olla pitämättä toimenpiteitä voimassa. ”

8 Asetuksen N:o 1294/2009 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli, jota sovelletaan tuotaessa Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevia jalkineita, joiden päälliset ovat nahkaa tai tekonahkaa ja jotka kuuluvat seuraaviin CN-koodeihin, lukuun ottamatta urheilujalkineita, jalkineita, joissa on erikoistekniikkaa, tohveleita ja muita sisäjalkineita sekä jalkineita, joissa on suojaava kärjys: 6403 20 00, ex 6403 51 05, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 05, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 05, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 05, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 ja ex 6405 10 00 – –.

– –”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

9 T.KUP, jonka kotipaikka on Toulousessa (Ranska), toi maahan 28.6.2006 ja 24.1.2011 välisen jakson aikana Antwerpenin (Belgia) sataman kautta 26 lastia Kiinassa tuotettuja jalkineita, jotka oli hankittu taiwanilaiselta Eastern Shoes Collection Co. Ltd -nimiseltä jakelijalta ja joista kannettiin väliaikaisen

polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa 23.3.2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 553/2006 (EUVL 2006, L 98, s. 3), lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 5.10.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1472/2006 (EUVL 2006, L 275, s. 1, ja oikaisu EUVL 2007, L 130, s. 48) ja asetuksen N:o 1294/2009 mukaisesti 16,5 prosentin suuruinen polkumyyntitulli.

10 T.KUP toimitti 27.6.2012 Antwerpenin tulliviranomaiselle (Belgia) täten kannettujen tullien palautusta koskevan vaatimuksen, jota se perusteli 2.2.2012 annetulla tuomiolla Brosmann Footwear (HK) ym. v. neuvosto (C-249/10 P, EU:C:2012:53).

11 Tämä vaatimus hylättiin 14.9.2012 tehdyllä päätöksellä. T.KUP teki 25.2.2013 oikaisuvaatimuksen kyseisestä päätöksestä Antwerpenin alueelliselle tulli- ja valmisteverohallinnolle (Belgia). Tämä hallinto ilmoitti T.KUPille 18.4.2013 aikomuksestaan hylätä sen vaatimus.

12 Tämä sama hallinto ilmoitti T.KUPille 7.6.2013 lykkäävänsä päätöksentekoa odotettaessa ratkaisua eräissä ennakkotapauksissa.

13 T.KUP teki 24.10.2013 hallinnollisen valituksen siitä, ettei päätöstä ollut tehty asetetussa määräajassa, ja se nosti tämän jälkeen 2.9.2014 kanteen ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa kyseisestä valituksesta annettavan ratkaisun puuttumisen johdosta.

14 Näissä olosuhteissa Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Brysselin hollanninkielinen alioikeus, Belgia) päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko asetus N:o 1294/2009 pätemätön nyt käsiteltävänä olevan asian asianosaisen kaltaisen maahantuojan osalta, kun otetaan huomioon, että [polkumyyntiä koskevan] perusasetuksen 17 artiklan 1 kohtaa rikottiin, kun komissio käytti uudelleentarkastelussaan otantamenetelmää ja lisäksi otos käsitti vain kahdeksan maahantuojaa, vaikka tutkimukseen olisi pitänyt ottaa mukaan 21 maahantuojaa, joka on hallittavissa oleva määrä?

2) Onko asetus N:o 1294/2009 pätemätön nyt käsiteltävänä olevan asian asianosaisen kaltaisen maahantuojan osalta, kun otetaan huomioon, että [polkumyyntiä koskevan] perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan kolmatta alakohtaa rikottiin, kun komissio otti uudelleentarkastelussaan riittämättömästi huomioon tarjotun todistusaineiston sisällyttäessään otokseen viisi suurta maahantuojaa ja vain kolme pientä maahantuojaa ja lisäksi otti etupäässä huomioon kyseisten viiden suuren maahantuojan esittämät tiedot?

3) Onko asetus N:o 1294/2009 pätemätön nyt käsiteltävänä olevan asian asianosaisen kaltaisen maahantuojan osalta, kun otetaan huomioon, että [polkumyyntiä koskevan] perusasetuksen 2 ja 3 artiklaa ja/tai 11 artiklan 2, 5 ja 9 kohtaa rikottiin, kun komissiolla oli uudelleentarkastelussaan riittämättömästi tietoja polkumyynnillä tapahtuvan maahantuonnin jatkumisen ja siitä aiheutuvan vahingon toteamiseksi?

4) Onko asetus N:o 1294/2009 pätemätön nyt käsiteltävänä olevan asian asianosaisen kaltaisen maahantuojan osalta, kun otetaan huomioon, että [polkumyyntiä koskevan] perusasetuksen 21 artiklaa rikottiin, kun komissio vaatii uudelleentarkastelussaan erityisiä osoituksia siitä, että voimassaolon jatkamisesta aiheutuu maahantuojalle kohtuuttomasti haittaa?”

Ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottaminen

15 Euroopan unionin neuvosto katsoi kirjallisissa huomautuksissaan, että ennakkoratkaisupyyntö on jätettävä tutkimatta, koska kansallinen tuomioistuin ei tarkastellut itsenäisesti asetuksen N:o 1294/2009 pätevyyttä vaan vain toisti T.KUPin tältä osin ilmaisemat epäilyt.

16 On muistutettava, että siitä yhteistyön hengestä, jonka on vallittava ennakkoratkaisumenettelyn yhteydessä, ilmenee, että on välttämätöntä, että kansallinen tuomioistuin esittää ennakkoratkaisupyynnössään ne täsmälliset syyt, joiden perusteella se katsoo, että vastauksen saaminen sen kysymyksiin, jotka koskevat tiettyjen unionin oikeuden säännösten tai määräysten tulkintaa tai pätevyyttä, on tarpeen oikeusriidan ratkaisemiseksi (ks. tuomio 4.5.2016, Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, 24 kohta ja tuomio 4.5.2016 Philip Morris Brands ym., C-547/14, EU:C:2016:325, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

17 On siis tärkeää, että kansallinen tuomioistuin toteaa erityisesti ne täsmälliset syyt, joiden johdosta se on ryhtynyt tarkastelemaan kysymystä tiettyjen unionin oikeuden säännösten tai määräysten pätevyydestä, ja esittää ne pätemättömyysperusteet, jotka sen mielestä voidaan tämän johdosta hyväksyä. Tällainen vaatimus ilmenee myös unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 94 artiklan c alakohdasta (ks. tuomio 4.5.2016, Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, 25 kohta ja tuomio 4.5.2016 Philip Morris Brands ym., C-547/14, EU:C:2016:325, 48 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen) ja tuomioistuimille ennakkoratkaisupyyntöjen tekemisestä annetuista suosituksista (EUVL 2012, C 338, s. 1, 22 kohta) (ks. vastaavasti määräys 11.1.2017, Boudjellal, C-508/16, ei julkaistu, EU:C:2017:6, 22 kohta).

18 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on lisäksi niin, että ennakkoratkaisupyynnöissä annetut tiedot eivät ole tarpeen ainoastaan sen vuoksi, että unionin tuomioistuin voi niiden perusteella antaa hyödyllisiä vastauksia, vaan myös siksi, että jäsenvaltioiden hallituksilla ja muilla osapuolilla on niiden perusteella mahdollisuus esittää huomautuksensa Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 23 artiklan mukaisesti. Unionin tuomioistuimen on valvottava, että tämä mahdollisuus turvataan, kun otetaan huomioon se, että kyseisen artiklan mukaan ainoastaan ennakkoratkaisupyynnöt, joiden liitteenä on käännös kunkin jäsenvaltion virallisella kielellä, annetaan tiedoksi asianomaisille osapuolille mutta ei ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen unionin tuomioistuimelle mahdollisesti esittämiä kansallisia asiakirjoja (tuomio 4.5.2016, Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, 26 kohta ja tuomio 4.5.2016 Philip Morris Brands ym., C-547/14, EU:C:2016:325, 49 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

19 Ennakkoratkaisupyyntöpäätöksessä todetaan lyhyesti mutta kuitenkin selvästi, että ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin tarkasteli T.KUPin perusteet, jotka koskevat asetuksen N:o 1472/2006 ja asetuksen N:o 1294/2009 pätevyyttä. Yhtäältä se hylkäsi perusteettomina asetuksen N:o 1472/2006 pätevyyttä koskevat pääasialliset väitteet ja kieltäytyi näin ollen esittämästä unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymystä, jonka T.KUP pyysi sitä esittämään. Toisaalta se sitä vastoin tarkasteli asetuksen N:o 1294/2009 pätemättömyyttä koskevat toissijaiset väitteet ja katsoi, etteivät ne olleet merkityksettömiä.

20 Lisäksi sekä neuvosto ja komissio että Belgian hallitus kykenivät esittämään huomautuksensa kansallisen tuomioistuimen kysymyksistä.

21 Tästä seuraa, että ennakkoratkaisupyyntö otetaan tutkittavaksi.

Asiakysymys

Ensimmäinen, toinen ja kolmas kysymys

22 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin tiedustelee kolmella ensimmäisellä kysymyksellään, jotka liittyvät toisiinsa ja joita on tarkasteltava yhdessä, onko asetus N:o 1294/2009 pätemätön sen vuoksi, että toimielinten valitsema maahantuojien otanta ei ollut riittävän edustava polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa ja 17 artiklan 1 kohdassa asetettujen vaatimusten kannalta, joten niillä ei ollut käytettävissään riittäviä tietoja, joiden avulla polkumyynti ja siis unionin tuotannonalaan kohdistunut vahinko olisi voitu todeta.

23 Tältä osin on todettava ensimmäiseksi, että – kuten asetuksen N:o 1294/2009 johdanto-osan 12 ja 13 perustelukappaleesta käy ilmi – vireillepanoilmoituksessa esitettiin polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti otantamenetelmän käyttöä, koska tutkimuksessa oli osallisena suuri määrä asianomaisissa maissa vientiä harjoittavia tuottajia, unionin tuottajia ja tuojia.

24 Toiseksi on muistutettava, että polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdassa säädetään kahdesta otantamenetelmästä. Tutkimus voidaan nimittäin rajoittaa joko kohtuulliseen määrään osapuolia, tuotteita tai liiketoimintoja käyttämällä tilastollisesti edustavia otoksia valinnan tekemisen ajankohtana käytettävissä olevien tietojen perusteella tai tuotannon, myynnin ja viennin suurimpaan mahdolliseen määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, ottaen huomioon käytettävissä oleva aika (ks. vastaavasti tuomio 10.9.2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, 86 kohta).

25 Käsiteltävässä asiassa asetuksen N:o 1294/2009 johdanto-osan 34–37 perustelukappaleesta käy ilmi, että 139 tuojasta, joihin käytettävissä olleiden tietojen perusteella oli otettu yhteyttä ja 22 etuyhteydettömästä tuojasta, jotka olivat vastanneet otantalomakkeeseen, komissio valitsi otoksen, joka koostui viidestä suurimmasta etuyhteydettömästä tuojasta, joita olivat Adidas, Clarks, Nike, Puma ja Timberland, joiden osuus kyseessä olevasta tuonnista oli 18 prosenttia, sekä kolmesta muusta tuojasta, jotka valittiin, jotta tuojien maantieteellinen jakauma ja tuotujen jalkinelajien erot voitiin ottaa paremmin huomioon. Tämän otoksen osuus Kiinasta tulevasta tuonnista oli 10 prosenttia ja Vietnamista tulevasta tuonnista noin 34 prosenttia. Asetuksen N:o 1294/2009 johdanto-osan 38 perustelukappaleessa todetaan kuitenkin, että otokseen valituista kahdeksasta tuojasta vain seitsemän palautti niille lähetetyn lomakkeen, joten kahdeksas tuoja jätettiin otoksen ulkopuolelle.

26 Kuten neuvosto ja komissio kirjallisissa huomautuksissaan totesivat, maahantuojien otos muodostettiin polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdassa säädetyistä kahdesta otantamenetelmästä jälkimmäisen perusteella, koska komissio tukeutui otoksen kootessaan lähinnä tuontien määrään, kun se valitsi siihen viisi suurinta tuojaa, kuten asetuksen N:o 1294/2009 johdanto-osan 35 perustelukappaleesta käy ilmi. Kyseisen asetuksen johdanto-osan 36 perustelukappaleessa kuitenkin täsmennetään, että komissio päätti myös täydentää tätä alkuperäistä valintaa kolmella muulla tuojalla, jotta tuojien maantieteellinen jakauma ja niiden tuontien laaja valikoima voitiin ottaa paremmin huomioon.

27 Lisäksi on muistutettava, että oikeuskäytännössä on jo katsottu, että toimielimillä on otoksia käyttäessään laaja harkintavalta (ks. vastaavasti tuomio 10.9.2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, 93 kohta), joten unionin tuomioistuinten on valvontansa yhteydessä rajoituttava sen tarkistamiseen, ettei tämä käyttäminen perustu aineellisesti paikkansapitämättömille tosiseikoille tai ettei sitä rasita ilmeinen arviointivirhe.

28 Tästä on todettava, että vaikka yhteensä 139 tuojasta, joihin otettiin yhteyttä, 21 etuyhteydetöntä tuojaa, jotka olivat valmiita osallistumaan otokseen, ei absoluuttisesti ole kovin korkea lukumäärä, T.KUP ei kuitenkaan ole toimittanut yhtäkään seikkaa, jonka perusteella voitaisiin todeta, että toimielimet ylittivät otannan käyttämisestä päättäessään ilmeisellä tavalla harkintavaltansa rajat.

29 T.KUP ei kuitenkaan kiistä niinkään otannan käyttämistä vaan sen koostumuksen, joka ei sen mukaan ole riittävän edustava.

30 Tältä osin on muistutettava, että polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti on niin, että jos valituksen tekijöiden, viejien tai tuojien, tuotetyyppien tai liiketoimintojen määrä on huomattava, otannan valinnassa voidaan käyttää kahta vaihtoehtoista menetelmää. Tutkimus voidaan nimittäin rajoittaa joko kohtuulliseen määrään osapuolia, tuotteita tai liiketoimintoja käyttämällä tilastollisesti edustavia otoksia valinnan tekemisen ajankohtana käytettävissä olevien tietojen perusteella. Toimielimet voivat kuitenkin myös vapaasti rajoittua tuotannon, myynnin tai viennin suurimpaan mahdolliseen määrään, joka voi kohtuudella olla tutkimuksen kohteena, ottaen huomioon käytettävissä oleva aika.

31 Näin ollen unionin toimielimillä on jälkimmäisen otantamenetelmän valitessaan harkintavaltaa, joka liittyy tulevaisuuden arviointiin siltä osin, mitä ne voivat kohtuudella toteuttaa niille tutkimuksensa toteuttamista varten asetetussa määräajassa.

32 Polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tarkastelua koskevat tutkimukset on kuitenkin polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti suoritettava nopeasti, ja ne on saatettava tavallisesti päätökseen 12 kuukauden kuluessa niiden aloittamispäivästä; on täsmennettävä, että toimielimillä on lisäksi polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 6 artiklan 8 kohdan mukainen velvollisuus todentaa mahdollisuuksien mukaan asianomaisten osapuolten toimittamat tiedot, joiden perusteella päätelmät tehdään.

33 Vaikka komission valitsema otos koostui pääasian olosuhteissa vain kahdeksasta maahantuojasta, se edusti 10 prosenttia Kiinasta tulevasta tuonnista ja 34 prosenttia Vietnamista tulevasta tuonnista, mikä on huomattava määrä. Komission arvio perustui nimittäin tiedoille, jotka kuvastavat yhtä kolmasosaa Vietnamista tulevista tuonneista. Vaikka 10 prosenttia Kiinasta tulevista tuonneista voi ensi arviolta vaikuttaa alhaiselta määrältä, se on suhteutettava Kiinan laajaan vientiin tällä alalla. Lisäksi neuvosto ja komissio valitsivat viisi suurinta tuojaa ja kolme muuta tuojaa kuvastamaan parhaiten tuotujen jalkineiden maantieteellistä jakaumaa ja valikoimaa.

34 Lopuksi ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ja T.KUP eivät kumpikaan ole esittäneet minkäänlaisia seikkoja, jotka olisivat omiaan osoittamaan, että muiden tuojien lisääminen otokseen oli välttämätöntä, jotta otoksen voitiin katsoa olevan edustava tuojien maantieteellisen jakauman tai tuotujen jalkineiden valikoiman kannalta.

35 Näissä olosuhteissa asianomaiset toimielimet eivät rikkoneet tuojien otoksen valinnassa oikeussääntöjä, joita niiden on noudatettava tai ylittäneet näissä oikeussäännöissä toimielimille myönnetyn harkintavallan rajoja.

36 Kolmen ensimmäisen ennakkoratkaisukysymyksen tutkinnassa ei ole näin ollen tullut esille sellaisia seikkoja, jotka vaikuttaisivat asetuksen N:o 1294/2009 pätevyyteen.

Neljäs kysymys

37 Neljännellä kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko asetus N:o 1294/2009 lainvastainen siltä osin kuin komissio vaati polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 21 artiklan vastaisesti T.KUPin kaltaisia etuyhteydettömiä tuojia osoittamaan vahvistettujen todisteiden avulla, että polkumyyntitullin jatkamisesta aiheutuu niille kohtuuttomasti haittaa.

38 Kirjallisissa huomautuksissaan T.KUP väitti täsmällisemmin, että asetuksen N:o 1294/2009 johdanto-osan 406, 458 ja 502 perustelukappaleet muun muassa osoittavat, että komissio painotti toimenpiteiden jatkamista koskevan unionin edun arvioinnin yhteydessä vähemmän maahantuojia kuin tuottajia ja vahvisti täten epäyhdenvertaisen kohtelun, joka merkitsee polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 21 artiklan rikkomista.

39 Tältä osin on todettava aluksi, että neuvosto ja komissio arvioivat unionin etua koskevaa kysymystä asetuksen N:o 1294/2009 johdanto-osan 388–490 perustelukappaleessa ja etuyhteydettömien tuojien etua sen 408–458 perustelukappaleessa. Nämä toimielimet katsoivat tämän asetuksen johdanto-osan 489 perustelukappaleessa, että polkumyyntitullien vaikutus tuojiin muun muassa niiden käyttöön ottamisen ja tarkastelua koskevan tutkimuksen ajanjakson välisenä aikana ei ollut kohtuuton. Ne päättelivät tästä saman asetuksen johdanto-osan 490 perustelukappaleessa, että tarkastelua koskevassa tutkimuksessa ei tullut esiin mitään pakottavia syitä, miksi polkumyyntitoimenpiteitä ei pitäisi jatkaa.

40 Kyseiset toimielimet tutkivat lisäksi asetuksen N:o 1294/2009 johdanto-osan 497–504 perustelukappaleessa huomautukset, jotka osapuolet esittivät päätelmien tiedoksi antamisen jälkeen.

41 Neuvosto ja komissio täsmensivät tämän asetuksen johdanto-osan 502 perustelukappaleessa muun muassa, että polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 21 artiklan sanamuodon mukaan toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun puitteissa niiden tehtävänä oli arvioida, oliko pakottavia syitä olla pitämättä toimenpiteitä voimassa ja siis määritellä niiden jatkamisen negatiiviset vaikutukset ja punnita niitä suhteessa tällaisesta jatkamisesta unionin tuotannonalalle koituviin etuihin, jotta voitiin arvioida, olivatko mainitut vaikutukset kohtuuttomat. Täten vastakkaiseen tilanteeseen eli siihen, jossa arvioitaisiin toimenpiteiden lakkauttamisen sallimista koskevaa kysymystä, jouduttaisiin vain, jos on ”erityisiä viitteitä” siitä, että se aiheuttaisi ”kohtuutonta rasitetta” tuojille. Käsiteltävässä asiassa ei kuitenkaan ole havaittu tällaisia viitteitä lainkaan. Kyseisessä perustelukappaleessa todetaan lisäksi, että joka tapauksessa tutkimuksessa kävi ilmi, että osan niiden kannattavuuden menetyksestä voitiin katsoa johtuvan maksetuista polkumyyntitulleista ja että jos toimenpiteiden annetaan raueta, voitot voivat nousta korkeammalle tasolle kuin noin 20 prosenttia, joka tutkimuksen aikana havaittiin.

42 Seuraavaksi on muistutettava, että polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdassa edellytetään unionin toimielinten, joiden on määriteltävä, onko unionin etujen mukaista toteuttaa tai jatkaa polkumyyntitoimenpiteitä, arvioivan kaikkia etuja kokonaisuutena, mukaan lukien unionin tuotannonalan sekä käyttäjien ja kuluttajien edut, ja kiinnittävän erityistä huomiota tarpeeseen poistaa vahingollisen polkumyynnin vinouttavat vaikutukset ja palauttaa tehokas kilpailu. Tällainen määrittely voidaan tehdä ainoastaan, jos kaikilla osapuolilla on ollut tilaisuus esittää näkökantansa tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.

43 Polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 21 artiklan 2 kohdassa säädetään siis eri osapuolten, muun muassa maahantuojien, oikeudesta yhtäältä esittää näkökantansa ja toimittaa tietoja komissiolle ja toisaalta esittää huomautuksensa muiden osapuolten esittämistä tiedoista. Tämän asetuksen 21 artiklan 3 kohdassa säädetään myös kaikkien osapuolten oikeudesta tulla tietyin edellytyksin pyynnöstä kuulluksi komissiossa.

44 Sen arvioiminen, onko unionin etujen mukaista toteuttaa tai jatkaa polkumyyntitoimenpiteitä, on näin ollen menettelyllisesti pitkälle säännelty toimenpide, joka edellyttää kaikkien osapuolten etujen vertailemista ja monitahoisten taloudellisten tilanteiden arvioimista, jota unionin tuomioistuimet valvovat rajoitetusti.

45 Pääasiassa ei kuitenkaan ole kiistetty, että asianomaiset toimielimet kunnioittivat polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 21 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen osapuolten, muun muassa maahantuojien, erilaisia menettelyllisiä oikeuksia, joiden avulla nämä voivat puolustaa etujaan arvioitaessa, onko polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden jatkaminen unionin etujen mukaista.

46 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen neljäs kysymys, jota T.KUPin huomautukset selventävät, ei kuitenkaan koske unionin toimielimiä koskevien menettelyllisten vaatimusten noudattamista, vaan sen arvioinnin luonnetta, jonka yhteydessä ne toteavat, onko unionin etujen mukaista jatkaa pääasiassa kyseessä olevia polkumyyntitoimenpiteitä, ja täsmällisemmin todistustaakkaa, jonka ne väitetysti asettivat maahantuojille, jotka halusivat saada tunnustetuksi etunsa saada nämä toimenpiteet lakkautetuiksi.

47 Tältä osin on kuitenkin muistutettava, että vaikka toimielinten on otettava huomioon kaikki edut ja valvottava, että osapuolilla on ollut mahdollisuus esittää näkökantansa, näiden viimeksi mainittujen on esitettävä todisteet väitteidensä tueksi. Polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 21 artiklan 7 kohdassa säädetään siten, että tiedot otetaan huomioon ainoastaan, jos niiden oikeellisuutta tukevat selkeät todisteet.

48 Näissä olosuhteissa toimielimiä ei voida arvostella siitä, että ne katsovat asetuksen N:o 1294/2009 johdanto-osan 502 perustelukappaleessa, että jos ei ole erityisiä viitteitä siitä, että polkumyyntitoimenpiteiden jatkaminen aiheuttaisi ”kohtuutonta rasitetta” tuojille, niiden tehtävänä ei ole tarkastella yksityiskohtaisesti, onko niiden sallittava niiden voimassaolon päättyminen.

49 Tältä osin on lisättävä, että kansallisen tuomioistuimen ennakkoratkaisupyynnössä tai T.KUPin kirjallisissa huomautuksissa ei esitetty minkäänlaisia seikkoja, jotka osoittaisivat, että toteamus, jonka mukaan maahantuojille ei aiheutunut kohtuutonta rasitetta, perustui aineellisesti paikkansapitämättömille tosiseikoille.

50 Neljännen kysymyksen tutkinnassa ei näin ollen tullut esille sellaisia seikkoja, jotka vaikuttaisivat asetuksen N:o 1294/2009 pätevyyteen.

Oikeudenkäyntikulut

51 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Esitettyjen kysymysten tutkinnassa ei ole tullut esille sellaisia seikkoja, jotka voisivat vaikuttaa Vietnamista ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, tuonnissa käyttöön otettavasta lopullisesta polkumyyntitullista, sellaisena kuin se on laajennettuna koskemaan Macaon erityishallintoalueelta lähetettyjen tiettyjen jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu

Macaon erityishallintoalue, asetuksen N:o 384/96 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun seurauksena 22.12.2009 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1294/2009 pätevyyteen.

Allekirjoitukset